

ACC. N:R M. 8181: 1-3. folio

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *sign. Viktoria*

Härad:

Adress:

Socken: *Malmsö*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1941.*

Född år i

Minnesuppteckningar fr. Malmsö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Den iden om att skriva minnen från gamla Skalmis, glömt
 nog de flesta gamla som äro födda i Skalmis, och gen-
 många än alltså kan minnas en del, om mine min-
 na något nåde, vare det alltså något, näst, Pastan
 ej kan förtälja något om Skarpskeppet, men i stället
 handskarne och arbetare, men för all bejta med y-
 Skoleviden, som du tulla sig för 50 år sedan, så var
 för mycket olika mot nu, var togen, för att bejta nu
 dem, så fanns för inte Skattningstorget, den var i Sk-
 på den platsen ett fysiskt jordskake, den "hundra
 hade mindre ömsing med sina hästar, som kan
 tyckta men det var nog så troligt att till på dem
 Skarpskeppets bestämning var för förlagd den, kan
 var betagen vid era tiden av mörkade togt. Det
 ett nogt att till in genom Järntäburi; på Skarpskepp
 namnade den, och Skarpskepp var det att de den, näst
 som genom Skattningstorn, till eller från sina ömsing
 Skalmisplatsen, i sina guldrödade kungöror, och
 musik tillika, på till om togen, så en Skattning
 Skarpskeppets togt de samma, men handelen de på kan, på
 Skarpskeppets, på Skattningstorn, var den mest spridda öst
 toget, men den var Lemnad plats vid Skattning
 den hästskarna hade sin plats. på Skarpskeppets
 det lilla i Skattningstorn, var det på marknadslagen
 Skarpskeppets, i Skarpskeppets i Skalmis som kallades togt,
 den det kyrkan i Skalmis, var Skarpskeppets, det
 och det andra kallades Skarpskeppets, det kallar aldrig
 om det, ej för på den senare befa att Skalmis kallar
 Skarpskeppets, den hade från äldre tiden igen, på
 Skarpskeppets Skattningstorn, på den grund att mitt på Sk-
 var en handfoder kallar det som Skarpskeppets kallar

Vilken plats den var icke beröptad här i staden och
 Östra Tröstadalen, och det i flera sin, och var gatorna
 och väskens Stamlogatan, där det var väskens tillha-
 lösbartiga besvär, bland benämningarna för gator
 kallades Generallogatan; för Generalens hage, i dag
 tal, och han var talade armens, de hade kyrkan, 2
 man man var otaligt hade det att man var önskytt, och
 kalle namn, en väskes kallades för tårer, för kläder,
 påskle, skallet, som kruskläde, teckenmärkt, som
 även ett uttryck, och det var äta, 2 hagenbetarna de
 vilken Tammen, utan man som från förtägnen och
 från vreden sin till köket, och det hade man äta,
 dagen, om det berer män, (någon), och kallade på, och
 hade det ståt, varsege, i stånd. Tillade man, och
 andra benämningar, så kallades, skett, för nättigt,
 och påttiga. i öfrigt, så firades det litet med partier, de
 högtidsdagarna som mest förtärliga dagar, som julen
 och i regel inget särskilt, men hade vanliga ståt
 och nöje, och på julen var ett par bitliga betes
 julkören hade man inte alltså, men en del som bruk
 mycket de, var att både gamla och unga syngas, och
 i arbetet och man de hamna. Tillammans, och det utan
 de kvitserade varandra, det var nätt så både julen
 och lugnare i by och bekymmer, som det påttig
 kan alltså på något sätt, och i ett full, som man om
 Tiden säga, den gamla, gamla, därför allt mer och
 inte varade så vitt omkring, i landet som nu omkring
 för 50 år den var inte det, på det sättet
 och på tal om fest, och vilket som var, stor fest
 den Tiden, för det mesta för unga flickor, så var det,

af stadens parker, samt de i det Skatteparken, där en stor äng. Det var där som Indelningsförstållningen i slutet af 1790, efter den blef parken anlagd; som man sade, var det ängsmarken, ända från hvar och Newton, samt Perle Rade kyrka bort mot kyrkans till. Bland stora industiföretag, var Glasfabriken, där stöta, den kallades alltså blef på Gofjellem, på de tiden kallas inte Polsterbänke för myrbrä, de hättas or delvis mest först nere, nog säga de fattiga ut, där de komma i spåren och toggen; men det var på blivit bland konstnärerna var det på också på ämbets, och i handelsarbet, kallades alltså mindre handelsverk på de byggnader och gator, hette då Niנגare när man ville kända teiler, som det hett. på skulle man se till a böja sin nam, hos byggnaderna tillget, för Niנגare och dygnar, angående handelsmän, var det en liten be på manufakturerna; som förstås att, man skulle stas ut den kallades manuell var på orsakligt. på det för de, som när, efter försten, en liten handels butik på Östra Förstads bevärmades i Beavilsten B. St. Abblom, hette det ammars, ett gillt som det var kallat med, var bystättens, och det var på int raktigt, ett vandra omkring med stäm i Negen hvar 3 gånger om dygnen, tänka den på Rade, och på på hestegenen; och vil tillfälle på degen; pylla på is ren. och Anta glaser, betad enlesten, och hur de hade det; betad betaden var stollen träarna som de stora familjerna, hade mest bara ett namn, om de familjen, hade till, på den blef den ena emmarde det ena skulle stå och vara först; det kunde också vara därför att man inte hade vid att elda upp be